

ŽONGL

6 ČÍSLO/ČERVENEC/2019

„SMUTNÉ JE, ŽE NÁS I HRÁČI KARVINÉ
PAK LITOVALI.“ **STANISLAV KLOBÁSA**

„KAŽDÝ ZÁPAS HRAJÍ S OBROVSKOU VÁŠNÍ.“
PAPASTATHOPOULOS

„MODEROVÁNÍ JE DREAM JOB.“
KRISTÝNA JANKŮ

„PŘED DVĚMA LETY BYCH SI NEDOKÁZAL
PŘEDSTAVIT HRÁT PRAVIDELNĚ LIGU.“

JAROSLAV SVOZIL

TÉMA: KONTROVERZNÍ PŘESTUPY

f o | @zonglczsk

Zdroj: Jaroslav Appeltauer

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři, máte před sebou šesté číslo našeho – a jak doufáme – i vašeho magazínu Žongl. Jako téma jsme zvolili kontroverzní přestupy, tedy téma ožehavé, protože jde zpravidla o hráčské přesuny mezi velkými rivaly. Nemusíme chodit daleko – před krátkým časem přestoupil do pražské Slavie Nicolae Stanciu, bývalý hráč Sparty. Reakce fanoušků letenských na sociálních sítích předznamenávají svou útočností třeskavou atmosféru podzimního derby. Stanciu ale není jediný, rivalita mezi Baníkem Ostrava a Slezským FC Opavou si vášněmi s tou pražskou příliš nezádá. A tak budeme zvědaví, jak opavští fandové přijmou „zrádce“ Tomáše Smolu. My jsme se zaměřili na jiné, starší kontroverzní přestupy. A co se dočtete dalšího? Jako vždy jsme pro vás připravili zajímavé rozhovory jak z českých luhů a hájů, tak ze slovenských trávníků. A nezapomněli jsme samozřejmě ani na plážový a ženský fotbal. Pro nás neplatí okurková sezona, protože my se fotbalem bavíme. Bavte se s námi.

ŽONGL

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://www.facebook.com/ZONGLCZSK)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://www.instagram.com/ZONGLCZSK)

WWW.ZONGL.CZ

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: JAN OLIVA, MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS, KATEŘINA MARCINKOVÁ

SOCIÁLNÍ SÍŤ: RICHIE MARGOLIUS (INSTAGRAM), MARTIN HANIAK (INSTAGRAM)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV, MATOUŠ MENTBERGER

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, DAVID SUDA, DOMINIK REINIŠ, DUŠAN HOLEK,

VÁCLAV NOVÁK, JAN KŘENEK, HRACHYA GYULZADYAN, JIŘÍ KOTAŠKA, MICHAL KYSELA,

PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, VÍT KARPAČ, VLADIMÍR PARTL

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI?

OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

6-7
8-9
Z VESTFÁLSKA DO BAVORSKA

POJEM ZRADA

10-13
STANISLAV KLOBÁSA:

„Smutné je, že nás i hráči Karviné pak litovali.“

14-15
PRESTUP MARINA LJUBIČIČE

16-17
MARTIN VÁLOVČAN:

„Budu se více tlačit do zakončení.“

18-20
11 ŽONGLŮ DOMINIKA GREIFA

22-23
THE ENGLISH HERO AND JUDAS

24-27
JAROSLAV SVOZIL:

„Před dvěma lety bych si nedokázal představit hrát pravidelně ligu.“

28-29
KRISTÝNA JANKŮ:

„Moderování je dream job.“

30-32
FIGO, BARCELONA TI TO NIKDY NEODPUSTÍ

34-37
PAPASTATHOPOULOS:

„Každý zápas hraji s obrovskou vášní.“

KEEPERsport.cz

PROFESIONÁLOVÉ VE VYBAVENÍ BRANKÁŘŮ

WWW.KEEPERSPORT.CZ

KAMENNÁ PRODEJNA

Palackého 1930

Pardubice 530 02

keepersport.cz@seznam.cz

tel.: 608 032 114

#KeepItAll

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

Z VESTFÁLSKA DO BAVORSKA

Autor:
Petr Kastner

Bayern Mnichov má v německé Bundeslize zcela výsostné postavení. Až takové, že konkurenční kluby přes veškerou snahu nemají mnoho šancí si své největší hvězdy udržet, pokud na ně management bavorského kolosu ukáže prstem.

Své by o tom mohl vyprávět v současné době nejvýznamnější sok Bayernu - slavná Borussia Dortmund. V posledních deseti sezonách je právě klub, který ctí žlutočerné barvy, jediným jakž takž konkurenceschopným.

Bohužel pro Dortmund ani po úspěšných sezonách, kdy se buď stal mistrem, vyhrál Německý pohár či Superpohár, nebo hrál dokonce finále Ligy mistrů, neodolali někteří z hlavních strůjců úspěchů BVB vábení mnichovských eurobankovek. Ze sportovního hlediska nešli vlastně za lepším. Vždyť přece v tu chvíli už hráli za ten klub, který Bayernu překazil sérii mistrovských titulů nepřetržitě od roku 2009. Místo toho, aby se kádr udržel pohromadě a pokusil se úspěchy zopakovat, dochází k opačné situaci a tým postupně opouští ústřední trojice. Po druhém mistrovském titulu v řadě by se přitom mohlo zdát, že Die Schwarzgelben začínají svoji vlastní nadvládu nad bundesligou. Opak byl ale pravdou. Po odchodu Götzeho a Lewandowského se na tituly navázat nepodařilo, naopak, od sezony 2012/2013 je nepřetržitým vládcem právě Bayern. Dvě následná vítězství v německém Superpoháru byla pro Dortmund jen slabou útěchou.

Prvním slavným úlovkem hráče z Dortmundu byl Mario Götze, držitel titulu Golden Boy pro nejlepšího hráče do 21 let roku 2011. V roce 2013, po zaktivování výstupní klauzule, přestupuje za 37 milionů euro právě do Bavorska. A v dortmundské fanouškovské komunitě dochází k obrovské bouři nevole. **Jidáš Götze je možná nejčastější slovní spojení. A těch dresů s číslem 10, co shořelo...**

TOP 3

ROBERT LEWANDOWSKI
2014 - 50 Mio. €

MATS HUMMELS
2016 - 38 Mio. €

MARIO GÖTZE
2013 - 37 Mio. €

A konečně v sezoně 2013/2014 se stal nejlepším kanonýrem celé soutěže s 20ti gólovými zářez. V následující sezoně se poprvé po třech letech dostal pod hranici dvaceti branek. Týmu se nedařilo, skončil na sedmé příčce s propastnou ztrátou 33ti bodů na mistrovský Bayern. Zrovna po této hrůzné sezoně se dal Lewandowského útěk pochopit asi nejsnáze. Nutno podotknout, že po přestupu Lewy vyhrál s Bayernem pět titulů v řadě a stal se jeho historicky nejlepším zahraničním střelcem.

Zdroj: footballbavarianworks.com

“ DOKUD SE PŘESTUPOVÁ POLITIKA KLUBU NEZMĚNÍ A NEZAČNOU SE V KÁDRU UDRŽOVAT NEJVĚTŠÍ HVĚZDY, NADVLÁDA BAYERNU MNICHOV BUDE NADÁLE POKRAČOVAT. ”

Těžko říct, jestli byla pro Götzeho tou hlavní motivací možnost zahrát si pod vedením slavného Pepa Guardioly, anebo to, že měl místo pěti pobírat rovných sedm milionů euro ročně.

Druhým uprchlíkem byl Robert Lewandowski. Ten přestupuje zdarma po vypršení smlouvy do mnichovského gigantu o rok později než Götze. Polský brankostroj svými góly táhl BVB několik let v řadě. Ve své první bundesligové, tak trošku oťukávací sezoně v dresu Borussie vsítil sice pouze 8 branek, ale nehrál na své oblíbené pozici hrotového útočníka. V té další už zaznamenal 22 branek. A v sezoně 2012/2013 dal 24 ligových branek, ke kterým přidal dalších deset zářezů v Lize mistrů. Hlavně zápas prvního semifinále byl v jeho podání skvostný, Borussia vyhrála nad Realem Madrid 4:1 a všechny čtyři góly tenkrát vstřelil právě Lewandowski. Tým nakonec dotáhl až do finále, které se ironií osudu hrálo proti Bayernu.

Třetí velký, pro Borussii ovšem neslavný přestup zaznamenává sám kapitán klubu Mats Hummels. Částka v roce 2016 sice není tak dechberoucí, i tak se ale stěhoval za pěknou sumičku 35 milionů euro.

Hummels ovšem dříve do Dortmundu přestoupil právě z Bayernu, takže v jeho případě se dalo mluvit o návratu domů, do Bavorska. Ovšem tu hlavní pikantnost si Mats, mistr světa z roku 2014, nechal do letošního přestupového okna. Po třech mistrovských titulech s Bayernem se rozhodl vrátit do Vestfálska a znovu si přes hlavu přetáhnul žlutočerný dres. Ve své kariéře už podruhé. Hodnota transferu přesáhla tentokrát 30 milionů euro. Úsměvné je i to, že se do Dortmundu vrátil i “zrádce” Götze, a to už v roce 2016, tři roky po svém odchodu. Nečeká nás snad nakonec i návrat Lewandowského?

Tyto výše zmiňované rošády zapříčiňují hlavně to, že Bayern je léta v lize nepřekonatelný a Borussia je mu stále pouze v patách. **Dokud se přestupová politika klubu nezmění a nezačnou se v kádru udržovat největší hvězdy, nadvláda Bayernu Mnichov bude nadále pokračovat.** A v Německu se bude před každým novým ročníkem řešit pouze to, který tým se stane vicemistrem, protože mistr bude už předem znám. Což je zajisté škoda, protože bundesliga je soutěž s nejvyšší průměrnou návštěvností vůbec a fanoušci Dortmundu - a potažmo i jiných klubů - si jistě za svoji věrnost oslavy mistrovského titulu zaslouží.

POJEM ZRADA

Pod pojmem zrada bude v českém fotbalovém prostředí zcela jistě rezonovat v mysli lidí ještě dlouho situace z roku 2005, kdy odchovanec Baníku Ostrava Miroslav Matušovič přestoupil k jednomu z úhlavních rivalů baníkovců, tedy do AC Sparta Praha. Jak probíhal celý příběh světlovlasého útočníka ve vztahu k těmto rivalským klubům, se dočtete níže.

Autor:
Jan Křenek

Miroslav se narodil v nejmladším českém městě Havířově 2. listopadu 1980, kde v místním Baníku Havířov i začínal s fotbalem. V 16 letech přestoupil do ostravského Baníku, zde se vypracoval na jednu z hvězd.

03/04

Začínáme v notoricky známé a zatím poslední mistrovské sezóně Baníku. Matušovič chytnul skvělou formu, s Markem Heinzem vstřelili dohromady 29 gólů, z toho Matušovič 10, oba se dostali i na závěrečný kemp dospělé reprezentace před odjezdem na dnes již legendární EURO 2004 v Portugalsku. Matušovič se do užší nominace nakonec nedostal.

04/05

Na rozdíl od mnoha spoluhráčů z mistrovské sezóny Matušovič v Baníku zůstal, i když se podzimní část Baníku nedařila podle představ. Baník byl po podzimu až 9. a po prohrách s Leverkusenem a následně i s Middlesbrough nepostoupil do skupinové fáze ani jednoho z evropských pohárů, Matušovič ale byl opět jedním z tahounů, když vstřelil 6 branek ve 14 zápasech.

V zimním přestupovém období ročníku 2004/2005 přišla po mnoha spekulacích oficiální zpráva o přestupu do Sparty, přestupová částka byla tehdy závratných 20 milionů korun.

JARO 04/05

Nenávistná vyjádření fanoušků Baníku byla pochopitelně samozřejmostí, Matušovič se stal v jejich očích antikristem, zrádcem. Kvůli svým prohlášením a údajnému zdviženému prostředníčku na adresu fanoušků ve finále poháru sezóny 2003/2004 to ale ani ve Spartě ze začátku svého angažmá neměl jednoduché.

Situace se začala postupně uklidňovat a Matušovič se stal jedním z oblíbenců spartánského obecenstva, celkově strávil ve Spartě 4,5 sezony, než v létě 2009 odešel na Kypr.

Za Spartu odehrál úctyhodných 128 zápasů včetně čtyř v základní skupině při poslední účasti Sparty v LM na podzim 2005. V prvním zápase skupiny se parádně trefil proti Ajaxu při domácí remíze 1:1, což byl jeho první a zároveň i poslední gól v této prestižní soutěži. Celkově ve všech soutěžích za Spartu měl bilanci 15 branek a 16 asistencí.

JARO 15/16

Návrat krále Miroslava do Baníku přišel 28. října 2015, kdy rozšířil realizační tým trenéra Radomíra Korytáře. Enormně zbědovaný Baník hrál první sezonu v azylu městského stadionu v moravské části Ostravy, ve Vítkovicích. Tým s obrovskými dluhy, bez podpory protestujícího kotle měl po 11 kolech ligy jen 4 body a před novým realizačním týmem stál jasný úkol - uhrát alespoň 8 bodů do konce podzimu. Baník již neuhrál žádný, Matušovič se loučil s pozicí asistenta paradoxně po porážce 0:1 se Spartou ve Vítkovicích.

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

**„SMUTNÉ JE, ŽE NÁS I HRÁČI
KARVINÉ PAK LITOVALI.“**

KLOBÁSA O SKANDÁLNÍ BARÁŽI

Zdroj: Pavel Mazáč

STANISLAV KLOBÁSA

Jihlavský střelec a jeho mise: návrat do první ligy

Přinášíme Vám rozhovor s ofenzivním fotbalistou Stanislavem Klobásou. Tento nadějný hráč působil v české reprezentaci jedenadvacítce, zahrál si první ligu za Mladou Boleslav a nyní doufá, že se mu totéž podaří i v dresu Vysočiny Jihlava. Hodil za hlavu barážová klání s Karvinou, kdy se o poctivosti arbitráž s píšťalkou dalo s úspěchem polemizovat, a s nadějí vyhlíží vstup do nové sezony.

Začneme trochu netradičně otázkou o amatérském fotbale. Asi už tušíš, kam směřuji. Vaše rodina vzkřísila fotbalový oddíl v Ovčárech, že?

Ano, máme za sebou dvě sezony, z toho tu první postupovou a teď střed tabulky ve třetí třídě. Jsem moc rád, že je fotbal zase v Ovčárech, uvidíme, jak to půjde dál, chtěl bych do Ovčár vrátit třeba krajskou soutěž, ale je před námi ještě spousta práce.

Takže vyloženě srdeční záležitost. Angažuješ se v oddíle nějak osobně?

Srdeční určitě, předseda je můj brácha Tomáš a obdivuju s jakým odhodláním se stará o hřiště, hospodu i klub jako takový. Já jsem se angažoval především první rok, ale teď už bohužel...

Chápu, však máš svoji kariéru. K té se teď vrátíme. Ve městě automobilů, v Mladé Boleslavi, jsi nastartoval svoji cestu profesionálním fotbalem. Trénovala tě tam velmi zajímavá jména. Například Jarolím nebo Uhrin mladší. Na kterého vzpomínáš nejraději?

Určitě nejraději vzpomínám na pana Jarolíma, ale všichni trenéři, co jsem měl, tak k nim vzhlížím a respektuju je, ať už to je trenér Mrvík, který mě do Boleslavi dostal, nebo trenér Pechanec a další. Půl roku jsem měl v Bolce i Martina Svědíka, který

mě přivedl sem na Vysočinu a s ním jsem pořád v kontaktu a navzájem se podporujeme a fandíme si.

K panu Svědíkovi a potažmo Jihlavě se ještě vrátíme. Zabrousíme teď do prvoligových vod. Zahrál sis proti Plzni, Slavii i Spartě. Vítězný gól jsi zase vstřelil proti Dukle Praha. Na který okamžik v první lize vlastně vzpomínáš nejraději?

Nejraději vzpomínám na první start v lize, kdy jsme potřebovali bod na Slovácku, a trenér Jarolím mi říká – běž se rozběhat, půjdeš do druhý půlky a dej gól! A já ho dal na 1:1. Pocit úžasný! Poslední kolo jsme porazili zrovna Jihlavu 3:0, dal jsem znovu branku a po zápase jsme slavili předkolo Evropské ligy. Jinak každý start v lize je skvělý a vážím si každý minuty.

Když jsme u těch branek do sítě tvého současného chlebováře Jihlavy, té jsi dal branky rovnou dvě z celkových pěti, co máš v 1.lize na kontě. Náhoda?

Náhoda asi je, já moc nesleduju, proti komu hraju, chci vždy pomoci týmu a pomoci můžu hlavně tím, že rozvlním síť. O to se vždy pokouším.

Po vstřelení branky do sítě Jihlavy

Zdroj: ČTK

„REPREZENTOVAT JE KRÁSNÁ POVINNOST.“

Tak to je slovo správného střelce. Zmínil jsi předkolo Evropské ligy. Hrál jsi v obou zápasech, že? Jaké bylo okusit atmosféru v Norsku proti týmu Stromsgodset?

Tak to bylo krásný, atmosféra úžasná, bohužel to dřív skončilo, než začalo, ale super zkušenost. Hrál jsem v obou zápasech v základní sestavě, na což budu vzpomínat do konce života.

Díky tomuto i jiným úspěšným zápasům jsi měl možnost projít prakticky všemi mládežnickými reprezentacemi včetně U-21. Je to tvůj dosavadní vrchol kariéry, mít českého lva na prsou?

Reprezentovat je krásná povinnost, a když ještě postoupíte na Euro, tak není co řešit. Byli jsme obrovsky silný tým, který naplnil očekávání.

To byl velký úspěch. Ale na klubové úrovni přišel posléze menší propad, byl jsi poslán na hostování do druholigového Varnsdorfu. Nebral jsi to jako zklamání?

Těžko se mi to hodnotí, nevyšel nám vstup do soutěže pod panem Uhrinem, v pátém kole jsme měli jeden bod a byl o mě zájem v Olomouci, kde byl pan Jílek a pan Minář. V Boleslavi mi řekli, že nebudou posilovat tým v lize. Moc jsem to nepochopil, když mě v tu chvíli nechtěli. Tuhle chvíli беру Varnsdorf jako spásu, vrátili mi radost z fotbalu, díky těm lidem, kteří tam byli, ať už trenér Frtala, nebo hlavně varnsdorfský fotbalový bůh pan Gabriel, ten pro fotbal dělá maximum a hráči mu to vracejí.

Je hezké, jak o Varnsdorfu mluvíš. Však jsi jim to také oplatil tou nejlepší mincí, vsítil jsi krásných deset branek. Takže po herní stránce určitě spokojenost?

Já tam byl moc spokojený. Na hřišti jsme dělali, Fahri, který hraje v Hradci, a já jsme

se starali o to finále, oba jsme dali 10 branek, což je slušná sezona, myslím z osobního hlediska, ale nejdůležitější byla záchrana klubu v druhé lize.

A dostáváme se k tvému současnému zaměstnavateli, k Jihlavě. Právě tam jsi nakonec zamířil na úkor Varnsdorfu, kde měli určitě zájem o prodloužení tvého angažmá. Ale jak ses už zmínil, vytáhl si tě do Jihlavy trenér Svědík. To byl ten rozhodující faktor, proč vyměnit sever Čech za Vysočinu?

Asi ano, ve Varnsdorfu skončil pan Frtala, přišel nový trenér, který mě kontaktoval, ale já už řešil vše s Jihlavou, jediné, co by to mohlo změnit, byl Ružomberok, kde trénoval pan Holoubek, který se mi ozval, ale nevyšlo to. Do Jihlavy jsem se těšil kvůli trenérovi a musím říct, že nelituji ničeho, bylo to dobré rozhodnutí.

To určitě bylo, tvých 9 gólů z loňské sezony je toho tím nejlepším důkazem. Ale mohlo jich být mnohem víc, nebýt dvou zranění, která ti vždy přetrhla gólovou sérii. Hlavně na úvod jara, kdy jsi dal 6 branek v sedmi zápasech. Měl jsi někdy tolik zdravotních problémů během pár měsíců?

Bohužel se to takhle sešlo. Ve Varnsdorfu jsem držel, teď to nebyla dobrá sezona, co se zdraví týče, ale věřím v to, že se to změní. Realizační tým tady v Jihlavě mi dělá někdy individuální plán, abych předešel potížím. Budu doufat, že důvěru, kterou mi Jihlava dává, vrátím v nadcházející sezoně a budeme úspěšní a oslavíme postup mezi elitu.

A postup už by se i vydařil, nebýt skandálního průběhu baráže o první ligu proti MFK Karviná. Vše jsi sledoval z první ruky, co k tomu čtenářům Žonglu řekneš?

Bohužel čtenářům neřeknu nic. Já už to říkat nechci, byla to velmi nepovedená baráž od hlavních aktérů a to je vše, co k tomu řeknu, už jsem nadával celou dovolenou, smutné je, že i hráči Karviné nás pak litovali.

Myslím, že to je vypovídající a všeřikající. Trestry sice pro rozhodčí byly exemplární, ale vašemu klubu to nijak nepomůže. Nezbývá nic jiného, než se pokusit postoupit v sezoně následující, a nejlépe z první příčky, ať se baráží vyhnete, že? Jaké týmy vidíš jako největší konkurenty v boji o postup?

Trestry padly, ale bojím se, že se nic nezmění. Bylo by krásné postoupit, myslím si, že na to i máme, musí vše zapadnout do sebe, ale tím, že pokračuje Tlustý, Vaculík a udržel se Zoubele, stěžejní hráč týmu, tak sílu mít budeme zase jako minulý rok. Největší konkurenti? Brno, Dukla, Hradec a promluvit může kdokoli, myslím, že černým koněm mohu být Ústí a Pardubice,

ale každý tým je něčím nepříjemný, bude to hlavně o nás.

Určitě si chceš zahrát první ligu i v dresu Jihlavy, tak mi nezbývá nic jiného, než tobě a tvému týmu popřát mnoho štěstí. Děkuji ti za příjemný rozhovor a tvou vstřícnost. A mám poslední otázku na závěr. Kterému klubu od mala fandíš a sníš, že bys přetáhl jeho dres jednou přes hlavu?

Určitě pro to uděláme maximum. Fandil jsem moc Manchesteru, mám moc rád Rooneyho, sleduji ho i v MLS. Teď nemám klub, kterému opravdu fandím, ale rád bych zkusil zahraniční angažmá. Jsem hráč, který nemá nesmyslné sny, takže bych rád zkusil třeba i nižší ligu v super zemích. Děkuju a měj se.

Zdroj: Petr Lemberk, MAFRA

PRESTUP

MARINA LJUBIČIĆA

ZO ŽITNÉHO OSTROVA DO ZÁKLADNEJ ZOSTAVY SLOVANU

Autor:

Ákos Gaspár

Prestup Marina Ljubičića šokoval fanúšikov DAC. Čo bol dôvodom jeho prestupu vie iba málokto. Jeho prestupový príbeh je pestrý. Dôvodom bolo zranenie spoluhráča na tréningu alebo to, že sním Peter Hyballa ďalej nerátal?

Tomáš Huk a jeho stehy po náraze

Marin Ljubičić sa narodil 15. júla 1988 v mestečku Metković v Chorvátsku. Pred príchodom na Slovensko bol hráčom klubov ako Hajduk Split, NK Zadar, SK Tavriya a Puskás Akadémia FC. V januári 2015 Marin podpísal zmluvu s Dunajskostredským DAC 1904. Ljubičić sa pomaly stal kapitánom mužstva, no jeho posledný tréning v auguste 2018 pred zápasom s Ružomberkom sa stal osudným. Bolo piatok poobede, posledný zápas pred súbojom v 4. ligovom kole proti MFK Ružomberok. Hráči DAC trénovali štandardky. Po centri jeden obranca nadvihol loptu do výšky, ktorá padala presne k Hukovi. Obranca DAC to chcel odhlavičkovať, keď dostal šlapák do tváre. Hukova hlava bola celá od krvi, okamžite k nemu pribehol masér,

ošetril ho a odviezli ho do nemocnice. Z nemocnice sa Tomáš Huk vrátil s desiatimi stehmi, z toho mal šesť na čele a štyri na nose. Klub Ljubičića najskôr dočasne suspendoval, ale už vtedy bolo pravdepodobné, že v Dunajskej Strede jeho kariéra nebude pokračovať.

„DAC som odovzdal všetko, ale tréner ma už nechcel. Povedal mi, že on chce hrať moderný a rýchly futbal a ja mu do tejto koncepcie nepasujem. Mrzí ma, že to takto dopadlo, Dunajská Streda pre mňa znamenala všetko. Teraz som voľný hráč a uvidím, kam povedú moje kroky.“

- oznámil pre denník Šport Marin Ljubičić.

Fanúšikovia mysleli, že odchádzal kvôli incidente na tréningu, no on to videl úplne inak: „Neodchádzam pre to, čo sa

stalo na tréningu. Bol to normálny súboj, žiaľ, aj na tréningu sa môže stať, že sa niekto zraní. Mrzí ma, čo sa stalo, rozhodne v tom nebol úmysel. Ak by bolo medzi mnou a trénerom všetko v poriadku, vyriešilo by sa to pokutou a ja by som bol naďalej v klube. Odchádzam jednoducho preto, že nemám kvalitu pre DAC. To sú slová trénera," vyhlásil Marin Ljubičić pre denník Šport. Na začiatku vyzeralo tak, že Marin podpíše zmluvu s FC Spartak Trnava. Trnavčania si museli posilniť svoj káder, keďže sa pripravovali už na skupinovú fázu Európskej ligy po výhre nad Ljubljanou na ich pôde. Mal rôzne ponuky aj zo zahraničia, aj zo Slovenska, no Ljubičić nakoniec podpísal dvojročnú zmluvu s ŠK Slovan Bratislava, najväčším rivalom DAC

v Slovenskej lige. Marin vtedy ešte len túžil po titule, ktorý koncom sezóny aj získal s tímom „belasých“.

Fanúšikovia DAC majú na prestup odlišný názor, podaktorí ho čakajú späť na Žitný ostrov, a iní ho považujú za zradcu.

BUDU SE TLAČÍT VÍCE DO ZAKONČENÍ

MARTIN VÁLOVČAN

Autor:
Václav Novák

Již tento víkend začíná slovenská Fortuna liga a náš magazín Žongl se zeptal hráče prvoligového týmu Zlaté Moravce Martina Válovčana na to, jak vidí sezonu a jak chtějí z týmem od začátku sezony hrát.

První zápas hrajete doma s Dunajskou Středou. Co od tohoto zápasu očekáváte?

Dobý den. Máme teď před sebou první zápas s Dunajskou Středou. Je těžké mít nějaká očekávání, protože jde o první zápas v sezoně, hrajeme doma, určitě bychom chtěli vyhrát. Takže půjdeme do zápasu s tím, že chceme zápas vyhrát a naladit se na sezonu výhrou. Prostě chytit úvod soutěže. A sbírat body už od začátku.

Na tento první zápas sezony, ale nejen na tento zápas, na celou sezonu jste se připravovali v letní přestávce. Jaká letní příprava byla? Byla něčím specifická? Anebo to byl klasický letní dril?

Specifická nebyla. Když se hráči ve fotbale pohybují dlouho, tak už jsou zvyklí. Každý den byly klasické dvoufázové tréninky. Zápas v rytmu středa - sobota - středa.

Ještě bych navázal na přípravu - nejen letní, ale celkovou přípravu fotbalisty, vlastně po celou dobu kariéry. Zajímá mě stravování. Dnes je u fotbalistů hodně v módě mít vlastní kuchaře, kteří připravují individuálně na míru pokrmy. Máte i vy nějaký svůj individuální plán stravy, nebo se stravujete tak, jak vám nařídí klub?

Vlastní kuchaře nemáme a já také ne, takhle to funguje asi ve větších klubech. U nás jí každý podle své osobnosti. Já osobně se snažím nejít smažené, nepiji sladké vody a běžně v klubu máme dané, že všichni dostanou stejný oběd, a to kuřecí maso s rýží. A lehčí jídla mezi tréninky.

Než jste přišel do Zlatých Moravců, hrál jste ve Švýcarském SC Zofingen a předtím jste na Slovensku hrál v Železárnách Podbrezová. Jaký je rozdíl v systému a nastavení obou klubů?

V Podbrezové jsou lepší finanční podmínky, ale ve Zlatých Moravcích jsou nejlepší

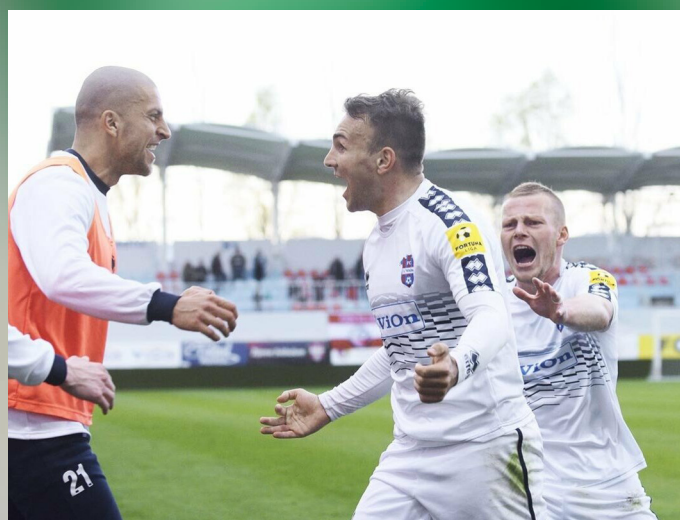
podmínky v lize, co se týče infrastruktury, je tam výborný stadion, regenerace, dvě tréninková hřiště, všechno je tu pohromadě. Je tu i hotel. Snídaně, obědy, večeře. V tomto se málo klubů na Slovensku může rovnat Zlatým Moravcům. Ale finance nejsou tak dobré, jako v druhých klubech.

Když se podívám na Vaše individuální statistiky za minulou sezonu, vidím tu 13 zápasů, 1166 minut na hřišti a dva góly. Vy jako záložník určitě můžete dávat gólů víc. Co uděláte proto, abyste své gólové statistiky vylepšil?

Ano, minulou půlku sezony jsem dal jen dva góly, není to dost. Je to málo, ale splnili jsme cíl, že jsme se zachránili. Z osobního hlediska bych to určitě chtěl navýšit. Víc se tlačit do zakončení a góly pomoci mužstvu.

Zůstaňme na závěr ještě u statistik. Vy jste za celou minulou sezonu dostal jen dvě žluté karty. Jak to děláte, že hrajete takhle čistě, že nemáte větší karetní tresty?

Jsem překvapený, že mám tak málo žlutých karet, protože hraji celkem tvrdě a při soubojích bojuji a nedávám pryč nohu. To jste mě touto informací dost překvapil, čekal jsem vyšší číslo.

Zdroj: sme.sk

11 ŽONGLŮ

DOMINIK GREIF

Autor:
Jiří Dryák

Zdroj: tasr.sk

Dominik Greif, spolu se záložníkem Mohou a útočníkem Šporarem nejčastěji skloňované jméno v zájmu ze zahraničí. Mladý brankář totiž disponuje tím, co velké týmy chtějí - je to výška, role libera, v níž vynikne jeho rozehrávka, a když k tomu muž s rukavicemi přidá i kvalitní chytání, ptá se na vás FC Porto. Odchovanec Slovanu Bratislava má všechny předpoklady, aby udělal velkou kariéru. Jak si ale poradil s našimi 11 žongly? To se můžete dozvědět právě tady.

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Kedže DJ Moha stále dokola púšťa svoje španielske hity, tak hudbu nepočúvam... Pozerám motivačné videá s LeBronom Jamesom.

2

Oblíbený seriál

Veľmi seriály nepozerám... Dá sa povedať, že za celý život asi len dva... No, na jednom som bol úplne závislý, je to Prison Break.

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

Nemám rád jedla, ktoré nám dáva pripravovať nás nutričný špecialista... No, nie som typ, ktorý by sa skrýval s jedlom, pretože môžem zjesť čo chcem, a nepriberiem... Takže si vždy v hoteli pýtam aspoň kečup... Andraž mi hovorí "ketchup boy".

4

Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

Ťažko povedať... Snom je zahrať si na Santiago Bernabeu.

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Nechcem vyzdvihnúť iba jedného... Bolo ich viacero, no pre mňa sú najlepší tí, s ktorými som mal aj najlepší vzťah, čiže Ján Mucha, Martin Krnáč, Robo Vittek či Kornel Salata.

V dresu slovenského mistra

Zdroj: skslovan.com

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Neviem... Mám krásnu priateľku a za cudzou ženou som na bar nikdy neprišiel.

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Ťažko povedať...možno keď sa hráči smiali z veľkého brucha trénera brankárov a kričali, aby vyplul tú loptu.

8

Kde byla tvá nejlepší dovolená?

Dovoleniek som zatiaľ veľa nezažil, keďže som donedávna študoval a počas dovoleniek som dobíhal školu. Najlepšiu dovolenku si ešte nechám otvorenú do budúcnosti.

9

Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?

Nepochybne dať voľno, pretože na sústreďeniach to býva naozaj náročné.

10

Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?

Keď som bol mladší, dával som si na to pozor... Teraz sa tomu už vyhýbam prirodzene.

11

Co si představíš pod slovem žongl?

Váš magazín.

Zdroj: Martin Mednansky

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk

Zdroj: smithandwollensky.co.uk

Zdroj: spurs-web.com

SOL CAMPBELL

THE ENGLISH HERO AND JUDAS

Autor:

Dominik Reiniš

Jedná se pravděpodobně o nejkontroverznější přestup v dějinách anglické Premier League. Psal se třetí červencový den roku 2001 a Sol Campbell vstoupil pár hodin poté, co svým popisem stvrdil jeden z nejpodivnějších přesunů ve fotbalovém světě, na tréninkové hřiště londýnského Arsenalu. Co vše se tehdy vlastně stalo? Proč je dodnes označován jeden z nejlepších anglických obránců historie přezdívkou "Judas" (Jidáš)?

Do tréninkového centra Gunners v londýnském Colney se sjeli novináři z celých Ostrovů s očekáváním, že budou součástí stvrzení přestupu brankáře Ipswich Town Richarda Wrighta. Realita byla naprosto jiná. Šokující, pro mnohé zdrcující.

Veškeré obecenstvo v Colney bylo svědky jednoho z nejvíce diskutovaných přestupů novodobé historie. Přesunu, který ještě vyostřil již tak dost nenávislné vztahy na severu Londýna. Legenda Tottenhamu totiž oblékla dres konkurenčního Arsenalu.

Sol Campbell se sice stal už desátým mužem, který kdy patřil oběma celkům ze severu Londýna, ale jeho přesun z White Hart Lane na Highbury byl zdaleka nejvíce sporný. V šedesátých a sedmdesátých letech 20. století sice měnili někteří fotbalisté oddanost mezi oběma celky, ani jeden z nich ovšem neplnil titulní stránky všech ostrovních plátek, a nejen jich. Ve srovnání s předchozími devíti muži, kteří vyměnili Spurs za Gunners, byl Sol Campbell mnohem větší rybou. Byl kapitánem klubu s kohoutem na hrudi a do světa hlásal, že za nenáviděného soka nikdy nenastoupí.

Realita byla jiná. Legendární střední obránce Albionu navíc posílil Arsenal zadarmo, což ještě více rozzuřilo dlouhé zástupy fanoušků Spurs.

Dříve kapitán a legenda Tottenhamu, později zrádce a největší nepřítel

Zdroj: Goal.com

Campbell se narodil v Plaistow, východní části Londýna. Jeho rodiče pocházeli z Jamajky a Sol začal svou kariéru u West Hamu United. Nikdy nebyl opravdovým Kohoutem, ale díky své práci pro Tottenham se stal legendou klubu z White Hart Lane. V týmu, který v devadesátých letech 20. století patřil spíše k otloukávkám Premier League, patřil Campbell k tomu nejlepšímu. Byl brán za skálu, která drží rozpadající se pohorí v celku. Stal se klíčovou postavou, byl zbožňován. V roce 1999 se stal prvním černošským kapitánem, který kdy ve Wembley pozvedl nad hlavu trofej pro vítězství poháru. O to více jeho transfer všechny šokoval a zasáhl.

Čím více tato hvězda rostla, tím jasnější bylo, že mu začne být klub malý. A tak v květnu, pár měsíců před vypršením smlouvy, odmítl její prodloužení, čímž naznačil možný odchod a zadělal na pořádné nejistotě v hlavách fanoušků i vedení Spurs. Všem předcházela ovšem touha Campbella po prodloužení smlouvy, pro vedení však nereálná. Viceprezident Spurs David Butcher ji tehdy nazval směšnou a nepřijatelnou. A tak se zrodil počátek onoho nejkontroverznějšího přestupu na ostrovech. Pokud si fanoušci Tottenhamu mysleli, že to nejhorší, co je mohlo potkat, je Campbellův odchod, mýlili se. Angličan totiž postupně odmítl nabídky Barcelony, Realu Madrid, Chelsea i Liverpoolu. Jediný, kdo dokázal splnit jeho požadavky, byl nakonec Arsenal. Nejvíce nenáviděný celek z pohledu fanouška Kohoutů.

Ještě více nenáviděným se stal Sol Campbell poté, co se jeho přesun na Highbury spojil se slavnou érou The Invincibles. S týmem, který ovládl dvakrát Premier League, jednou dokonce bez jediné porážky, čímž vstoupil do historie anglické kopané jako jediný celek, který to kdy dokázal. Campbell dokázal s Arsenalem také ovládnout tři finále FA Cupu, nejstarší pohárové trofeje fotbalové historie. Opomenout se nedá ani smolné finále Champions League s Barcelonou z roku 2006. I proto se mezi tottenhamským obecenstvem vžila pro Campbella jednoduchá přezdívka. Na White Hart Lane znělo: **JUDAS!**

JAROSLAV SVOZIL

**“ PŘED DVĚMA LETY BYCH SI NEDOKÁZAL
PŘEDSTAVIT HRÁT PRAVIDELNĚ LIGU. ”**

Zdroj: ČTK

ROZHOVOR

JAROSLAV SVOZIL

Zdroj: František Gela

Autor:
Jiří Dryák

71% úspěšnost soubojů z 307 podstoupených, takovýmto číslem se může pyšnit stoper slezského SFC Jaroslav Svozil. Rodák z Olomouce zaujal svými výkony přední týmy z ligy. Vedení Opavy dobře ví, co v mladém obránci má. Cenu stanovilo na 15 milionů korun a z té nechtělo i podle posledních jednání, kdy se ozval Jablonec, slevit ani korunu. Jak se Jarda staví k případnému zájmu Baníku Ostrava nebo co vzkazuje svým bývalým spoluhráčům, hájícím dres mistra z let 2004/05, to si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Jardo, v minulé sezoně liga poznala poprvé nadstavbu, přímé boje o titul, poháry a udržení. Ty jsi s Opavou hrál o setrvání v lize. Jaké byly zápasy, ve kterých šlo o všechno?

Byly to zápasy určitě pikantní, utkání, v nichž - jak si říkal - šlo o všechno. O strašně důležité body, díky kterým se nám povedlo udržet Opavu v lize, což pro nás byla absolutní priorita.

Bral jsi ty zápasy jinak? Byl jsi víc nervózní, když se hrálo v uvozovkách o 6 bodů?

Tak nervózní jsme samozřejmě byli. Hráč to vnímá, zvenčí lidé mluví o tom, že se to prostě musí zachránit. Jak v boji o titul, tak o záchranu jde o všechno - o poháry i o přežití. Takže hráč to vnímá, s hvizdem na hřišti na to ale zapomene a snaží se odvést tu nejlepší práci pro klub.

“ BANÍK JE AMBICIÓZNÍ KLUB. ”

Tím, že jste se zachránili fotbalově, jste však vůbec neměli vyhráno. Zastupitelé města Opavy museli odhlasovat finanční pomoc klubu, bez které by se nejspíš liga ve městě nehrála. Mluvili jste v kabině o tom, co bude, když hlasování dopadne negativně a klub skončí? Má člověk v hlavě tyto věci?

Samozřejmě, jako hráči jsme to vnímali, nebudu lhát. Opava není velké město a lidé to dávají najevo. Navíc dneska si člověk v době internetu může cokoliv přečíst,

Zastavovali tě lidi na ulici, jestli máš nějaké informace, protože Opava je samozřejmě fotbalové město, celý region tím žije? Víš, že to bylo na hraně, jestli se fotbal v Opavě zachrání, nebo ne. Pociťoval jsi zvýšený zájem fanoušků?

Mě se na ulici nikdo neptal, protože jsem se po sezoně pohyboval doma v Olomouci. Ale jak říkáš, Opava je fotbalové město, lidi tím strašně žijí. Jsem proto rád, že se to vyřešilo tak, jak se to vyřešilo. Byla by hrozná škoda, kdyby liga v Opavě nebyla.

186 cm ve vzduchu v dresu Opavy

Zdroj: Jaroslav Appeltauer

dozvědět se něco pozitivního i negativního. My jsme samozřejmě věřili. Svoji práci jsme odvedli, bodově jsme ligu zachránili - a pak už to bylo na městu a na těch vysoce postavených, aby udělali všechno proto, aby liga v Opavě zůstala, protože lidi ve městě a fanoušci si to hrozně zaslouží. Já i celý tým jsme strašně rádi, že se to povedlo vyřešit a liga v Opavě může nadále být.

Přejdeme konečně k tobě. Minulou sezonu jsi měl 71% úspěšnost soubojů, což je opravdu krásný číslo. Zajímala se o tebe řada klubů. V jednom z rozhovorů jsi řekl, že další výzvě se nebráníš. Nemrzí tě, že nějaký ten přestup nevyšel?

Mrzí nemrzí... Určitě jsem pomýšlel na další posun v kariéře. Jak říkáš, sezona byla úspěšná jak pro mě, tak pro klub. Moje osobní statistiky se mi taky povedly. Mám platnou smlouvu v Opavě. Před dvěma roky bych si třeba nedokázal představit, že můžu hrát pravidelně ligu. Chtěl jsem si to v Opavě dokázat. A dokázal jsem si taky, že dokážu hrát i na vyšší úrovni. Takže mrzí nemrzí, jsem rád za každý ligový zápas.

Když jsem byl malý, snil jsem o tom, že bych byl ligový fotbalista. To si člověk uvědomí, až když má nějaké starty, navíc já jich ještě moc nemám. Jsem rád, že ligu hraju, ať je to tady, nebo někde jinde. Samozřejmě bych se chtěl posunout dál, každý sportovec je ambiciózní, měl by si klást ty nejvyšší cíle, což je posun do lepšího klubu a hrát tak o vyšší příčky.

O tebe se zajímal i Baník Ostrava. Celé to ztroskotalo na finančním odstupu. Opava ze svých nároků neslevila. Bylo to pro tebe téma, přestoupit - pro opavské fanoušky, když to přezenu - k antikristovi? Téma to bylo. Baník je ambiciózní klub. Odcházel jiní hráči a k větším rivalům. Je to jenom fotbal a my fotbalisti máme krátký fotbalový život, člověk nikdy neví, jestli se nezraní, takže se z toho musí dostat co nejvíc. Samozřejmě, já jsem v Opavě strašně rád, ale každý se chce posouvat. Byla to možná varianta, neříkám, že bych se tam úplně hrnul, ale varianta to určitě byla.

“ JEDINÝ VÍTEZ V OPAVĚ JE OPAVA. ”

Jak se tedy těšíš na 4. kolo a jak ten zápas vidíš? Vzkázal bys něco svým bývalým spoluhráčům Kuzmovi a Tomáši Smolovi? Jak ten zápas vidím... Tak určitě je to slezské derby a derby nemá favorita. Samozřejmě, budeme hrát doma tam jsme mnohem silnější, budeme chtít určitě vyhrát. Klukům samozřejmě bych chtěl vzkázat: „Doufám, že je vám jasné, že jediný vítěz v Opavě je Opava a zůstane to tak jako minulý rok.“ Ale samozřejmě se moc těším, jak my tak Baník máme obrovské fanouškovské základny, zápas je hodně sledovaný na tribuně i na hřišti. Vždycky se těším, tenhle zápas má atmosféru.

JAROSLAV SVOZIL

ROK NAROZENÍ: 9.9.1993 (25 let)

VÝŠKA: 186 cm

VÁHA: 86 kg

POST: Střední obránce

STATISTIKY 18/19

ZÁPASY: 33

MINUTY: 2855

GÓLY: 1

ASISTENCE: 1

Autor:
Jiří Dryák

Zdroj: archiv K. Janků

MODEROVÁNÍ JE DREAM JOB

“Kristýna Janků, jedna z nejlepších fotbalistek hájících aktuálně barvy moravských týmů. Usměvavá hráčka, která zastává i pozici moderátorky 1.FC Slovácka, poodkrývá v rozhovoru pro Žongl svůj pohled na své slabé i silné fotbalové stránky. Nejen to si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Nenech své sny, vždycky být jen sny, to je tvoje motto. Jak plní si Kristýna Janků svoje sny?

Ano, určitě, proto je právě motto. Ty si sny snažím plnit neustále, ale znamená to i to, že když mám

nějaký cíl, snažím se ho dosáhnout. Zatím se mi to daří. Nemusí to být samozřejmě jenom ve fotbale, ale i v osobním životě. Vždycky, když se ohlédnu za nějakou svou cestou nebo časovým úsekem, tak jsem ráda, že o čem jsem dřív snila, je skutečnosti.

Začnu u fotbalu. Vy jste skončili na 4. místě, to asi nejde brát jako úspěch, protože Slová-

cko se hodně dlouhou dobu pohybovalo v závěsu za pražskými S - a najednou až čtvrté. Co se stalo? Máš pravdu, že to po delší době bylo nezvyklé umístění. Co se stalo... Asi to, že v létě před sezonou se kompletně vyměnil realizační tým, navíc odešlo devět hráček, které hrály většinou v základní sestavě. Některé přestoupily v rámci Česka, některé do

zahraničí, některé už nechtěly hrát na takové úrovni. Nakonec jsme byly rády, když jsme se dostaly do první čtyřky, která hrála o titul. Nám se to povedlo až v posledním zápase s Brnem, ale o to větší jsme z toho měly radost. Černé na bílém to může vypadat jako neúspěch, ale vzhledem k tomu, jaká byla naše podzimní část sezony, kdy se to pro nás nevyvíjelo ideálně a kdy proběhly nějaké ty změny včetně realizačního týmu a hráček, je to nakonec asi úspěch. Doplnily nás dvě zahraniční fotbalistky, i díky nim se nám ve finále podařilo dostat do první čtverky.

Zmínili jsme pražská S, která soutěž opravdu válcují. Jak je těžké hrát v zápasech, kde se v podstatě rozhoduje jen o výši skóre, jakým vyhrájí.

Možná tu minulou sezonu to bylo takové, jak říkáš, ale sezony předtím jsme s nimi vesměs hrály vyrovnanou partii a v zápasech s nimi jsme chtěly vždycky bodovat. Ale jinak je to těžké, jsou to samozřejmě profesionálky nebo poloprofesionálky. Co se týče mě osobně, tyhle těžké zápasy proti Slavii a Spartě mě baví. Má to nějakou úroveň, mám je v oblibě.

Když jsem se koukal na tvoje zápasy, máš bezvadnou levou nohu, ale pravá noha mně nepřišla až tak jistá. Budeš se mnou souhlasit, když řeknu, že v tomhle máš nedostatky?

Hmm, tak to asi úplně souhlasit nebudu. Ostatní hráčky, které jsou třeba pravačky, a když mají hrát něco levou nohou, tak všechny „Ježíšmarjá, tak to asi ne“, ty tam mají velký rozdíl. Kdybych měla u sebe nějaký nedostatek zmínit, tak je to hra hlavou včetně zakončení.

Jsi také reportérkou 1.FC Slovácka. Jak tě tahle práce baví a naplňuje?

Jo, u Slovácka moderuji ligové zápasy nebo natáčím pozápasové rozhovory, když hraje v Hradišti repre, tak komentuji v angličtině i v češtině. No, a jak mě to naplňuje? Určitě neskutečně moc, hrozně mě to baví, je to hned na druhém místě. Na první je u mě možnost hrát fotbal jako hráčka, ale moderování je určitě dream job. Je to to, co bych chtěla dělat, ale až později, protože dokud můžu hrát na nějaké úrovni, tak bych chtěla hlavně hrát. Ale moderování je super, člověk zůstane u fotbalu, takže uvidíme časem, kdoví kam se dostanu. Baví mě to prostě hrozně, poznala jsem díky

Zdroj: Stanislav Dufka

tomu spousty lidí, kteří se motají kolem fotbalu. Vážím si toho, podívala jsem do zázemí všech stadionů v republice. Šíleně mě to baví včetně cestování s týmem na venkovní zápas. Fakt si to užívám.

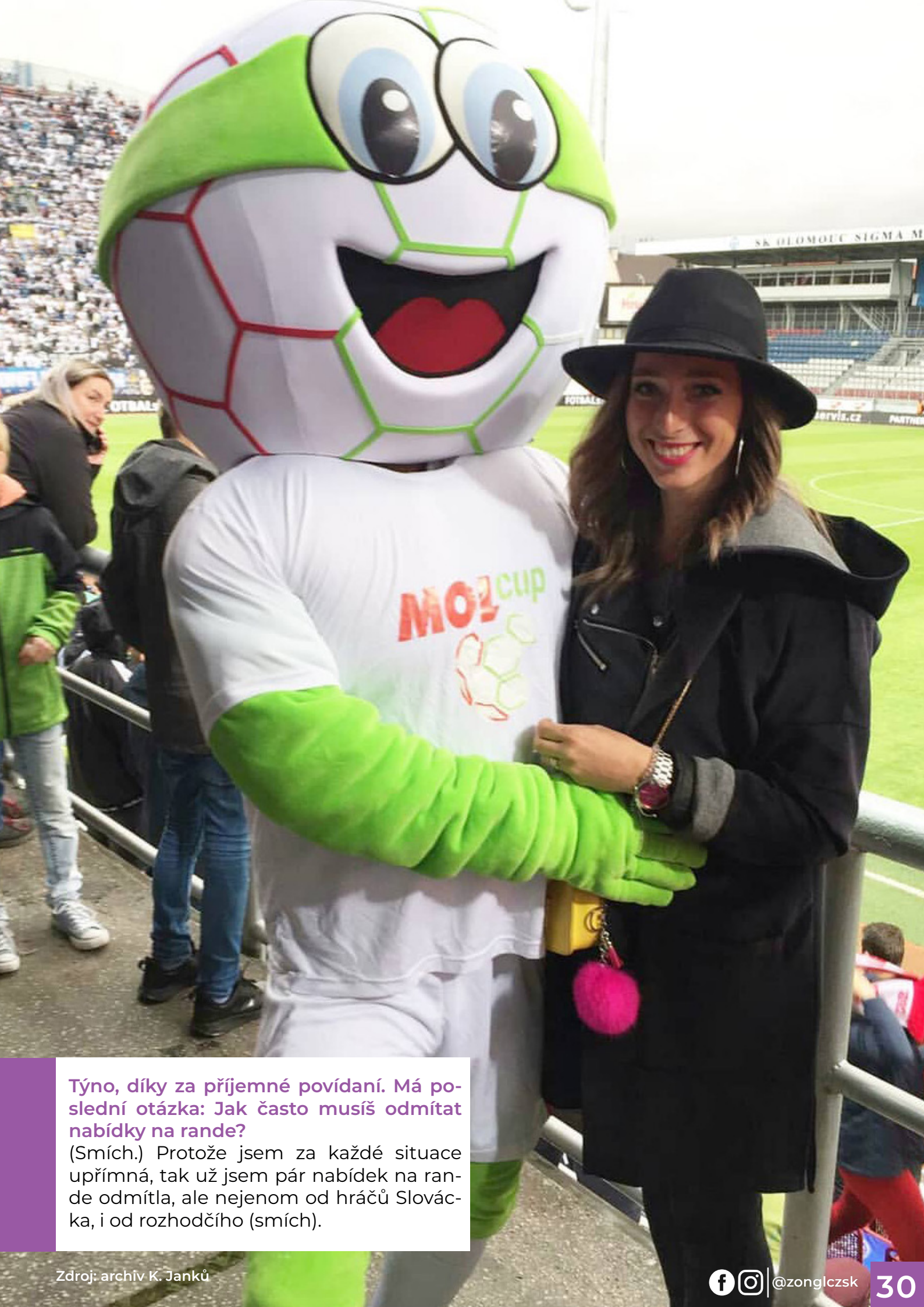
V rámci Československa jsi skoro jediná, která moderuje zápasy pro klub. Už ses setkala třeba s negativními názory, že ženská tohle dělat nemá, že na téhle pozici má být chlap?

Musím říct, že s tímhle názorem jsem se nesetkala, což je dobře. Ženských reportérek, které se pohybují ve sportu, ve fotbale a hokeji, je už celkem hodně. Věřím, že tyhle sexistické názory už vymizely. Je to dané i tím, že lidé mě znají, vědí, že fotbal sama hraji, pohybují se v něm několik let. Takže snad si neřeknou, „Ježíš, co tam dě-

lá ženská, ta o fotbale nemůže nic vědět. Takhle to není, za což jsem ráda.

Zmínili jsme Uherské Hradiště. Jaká jsou tvé oblíbená místa v tomto městě?

Nejradši mám určitě stadion, to je nejoblíbenější místo, ale jinak celkově v Hradišti je krásně, město jsem si hned zamilovala. Občas jdeme s holkama do naší kavárničky, kam chodí i hráči A-mužstva, realizační tým a podobně. Dalším oblíbeným místem je místo kde bydlím. Je tam vyhlídka na skoro celé město a já miluju výhledy. Ale hlavně mám ráda, že ten výhled začíná výhledem na stadion. Takže to je pro mě takové specifické (smích).

Týno, díky za příjemné povídání. Má poslední otázka: Jak často musíš odmítat nabídky na rande?

(Smích.) Protože jsem za každé situace upřímná, tak už jsem pár nabídek na rande odmítla, ale nejenom od hráčů Slovácka, i od rozhodčího (smích).

Zdroj: thesefootballtimes.co

FIGO BARCELONA TI TO NIKDY NEODPUSTÍ

Autor:
Petr Kastner

Každé přestupové okno přinese velké množství nových adres méně i více známých hráčů. Jsou přestupy, které nevyvolají u médií, odborné veřejnosti nebo mezi fanoušky žádné velké emoce. A pak jsou takové, které se skalním fandům vryjí navždy do srdcí a zanechají v nich jizvy, které ani čas nezahojí. A jeden takový přesun spáchal muž jménem Luís Figo.

Přímé přestupy mezi odvěkými klubovými rivaly jsou na celé fotbalové planetě prakticky tabu. A nejinak je tomu ve španělské La Lize. Zde je velká revnivost mezi městskými kluby FC a Realem Betis v Seville, Atléticem a Realem v Madridu nebo FC a Espanyolem v Barceloně. Ale jedna rivalita ve Španělsku ční nade všemi ostatními. Ta mezi FC Barcelonou a Realem Madrid. Katalánský velkoklub versus Královský klub z hlavního města. A přesně tuhle tenkou linii se rozhodl překročit portugalský fenomén tehdejší éry.

Luís Filipe Madeira Caeiro Figo se narodil v malebném Portugalsku, v zemi, která dala světu mnoho skvělých a dnes již legendárních fotbalistů. Za všechny připomeňme dva ze tří portugalských držitelů Zlatých míčů - Eusébia a Cristiana Ronalda. Třetím do party je právě rodák z Almady, města, které s Lisabonem přes řeku Tajo spojuje most Ponte de 25 Abril.

Profesionální kariéru si Figo začal budovat ve Sportingu Lisabon a jeho přesun za lepším do FC Barcelony za 2,5 milionu euro nevzbudil v roce 1995 ani zdaleka takové emoce jako ten, který se uskutečnil o pět let později.

V červnu roku 2000 se rozhodl učinit krok nevídaný a velmi peprný. Za na tehdejší poměry astronomickou částku přesahující 60 milionů euro se přesouvá z Nou Campu na Santiago Bernabeu. Krok to byl na obou stranách bariéry pro fanoušky zprvu nepochopitelný, ale Figo se rozhodl být součástí nově vznikajícího projektu Los Galácticos. Dostal se do postupně vznikajícího týmu, který ve světě neměl mít obdoby. Rok co rok projekt pokračoval a postupem času byl výčet jeho nových spoluhráčů vskutku impozantní - David Beckham, Roberto Carlos, Zinédine Zidane, Ronaldo...

Ani se vlastně nelze divit, že ho tento přestup tak lákal, po sportovní stránce měl kádr na to, aby se zapsal do dějin jako jeden z nejsilnějších ve světové historii vůbec. Problém byl v tom, že vlastně úplně naplno svůj potenciál tehdejší Real nikdy nerozvinul. Čekala by se hegemonie trvající pomalu desetiletí, ale přitom se úspěchů zas tolik nedostavilo. Tým byl hvězdami možná až přesycen. Ne nadarmo se říká „příliš kohoutů na jednom smetišti...”

Florentino Pérez prostě zvolil při volbách na prezidenta klubu takovou přestupovou politiku, že tomuto projektu podlehl prakticky každý. Jeho první volbou a přáním bylo přetáhnout právě kapitána Barcelony Luíse Figa. Sám Portugalec byl prý v klubu nespokojený a prohlásil, že si ho v klubu nikdo nevšímal. Že dostal mizernou nabídku na smlouvu, kterou by stejně neakceptoval, a z Barcy by odešel tak jako tak. A když ne do Realu, tak by se jal hledat své štěstí v Itálii.

Tím pádem si Figo před veřejností svůj přestup obhájil, ovšem vyprávějte to ultras Barcelony. Ti mu během každého El Clásica při každém kontaktu s balonem dávali velice hlasitě najevo, co si o jeho zradě myslí. A neskončilo to jen u verbálních projevů. Během zápasů na něj sršelo z hlediště tolik předmětů, že by si mohl otevřít i smíšenku. Ovoce, zapalovače, fláška od whisky, no a světe div se, i na prasečí hlavu došlo.

Real s Figem a spol. v sestavě samozřejmě úspěšný poměrně byl, povedlo se mu v sezoně 2001/2002 ovládnout nejprestižnější evropskou trofej, Ligu mistrů, a vyhrál dvakrát během tří let domácí šampionát. Ovšem poté se dostavilo období pústu trávající po čtyři sezóny, a tak bylo nakonec všem jasné, že jen hvězdně nabitý kádr mít prostě nestačí. Přiznejme si, že od tohoto týmu se čekalo mnohem víc. Vždyť na další triumf v Champions League čekal Real předlouhých 12 sezon.

Bez ochranky to nešlo

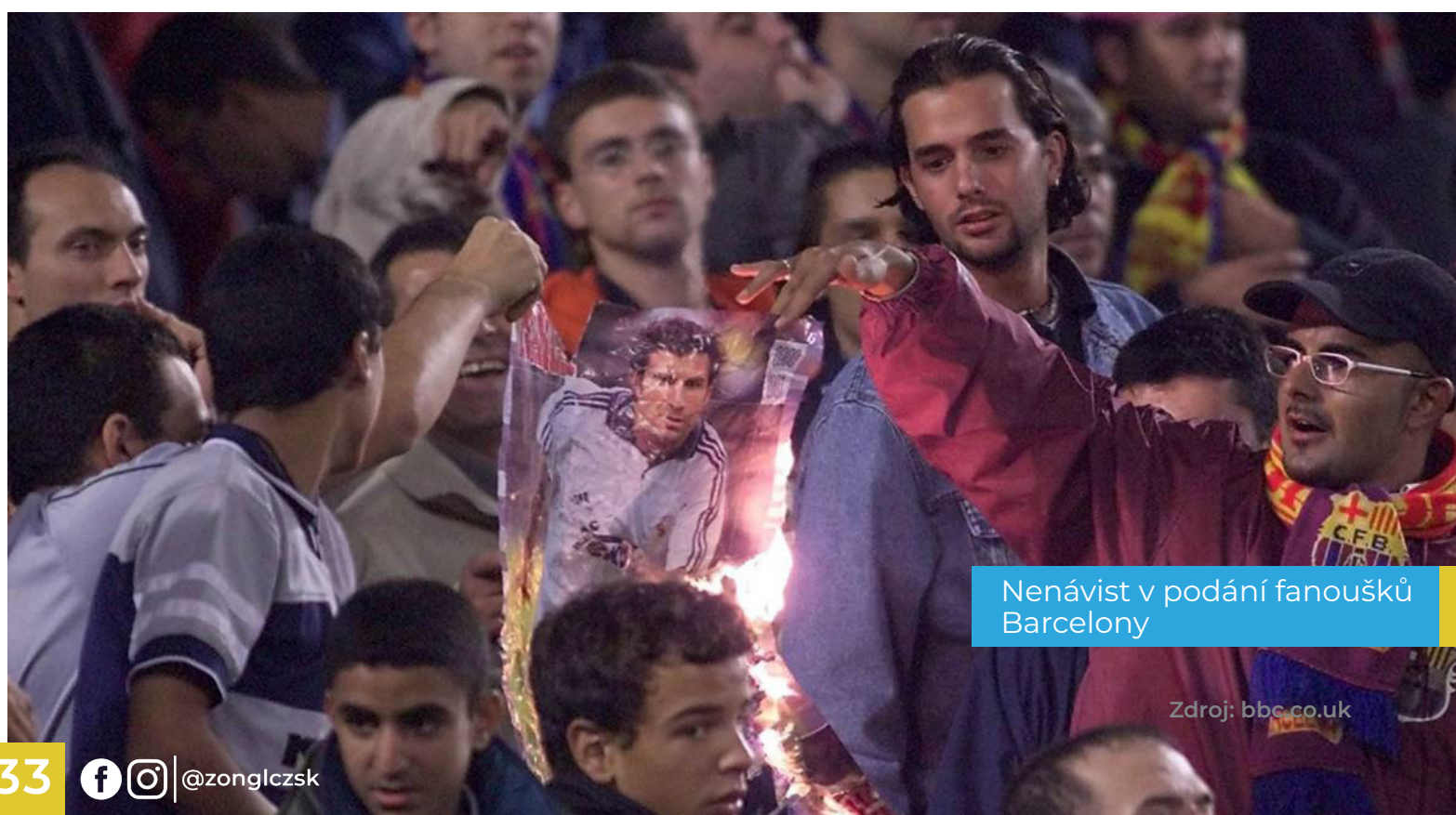
Zdroj: skysports.com

Památný okamžik s prasečí hlavou

Zdroj: as.com

Figo nakonec v roce 2005 do Itálie odchází a v dresu Interu Milán o čtyři roky později i končí svojí bohatou a úspěšnou kariéru. Nálepky Jidáše v srdcích fanoušků Barcelony se ale nikdy nezbavil. O tom svědčí i to, že v roce 2015 požádala Barcelona organizaci UEFA, ať Figa raději nezve na exhibici pořádanou před finále Ligy mistrů v Berlíně, kde měl nastoupit v kombinovaném týmu legend Barcelony a Juventusu proti výběru světových hvězd. Vždyť hrál za Real, říkali zástupci Barcelony... Figo tedy nakonec nehrál a to si vezměte, že to v té době bylo dlouhých patnáct let od jeho přestupu. Inu, některé rány se nikdy nezahojí.

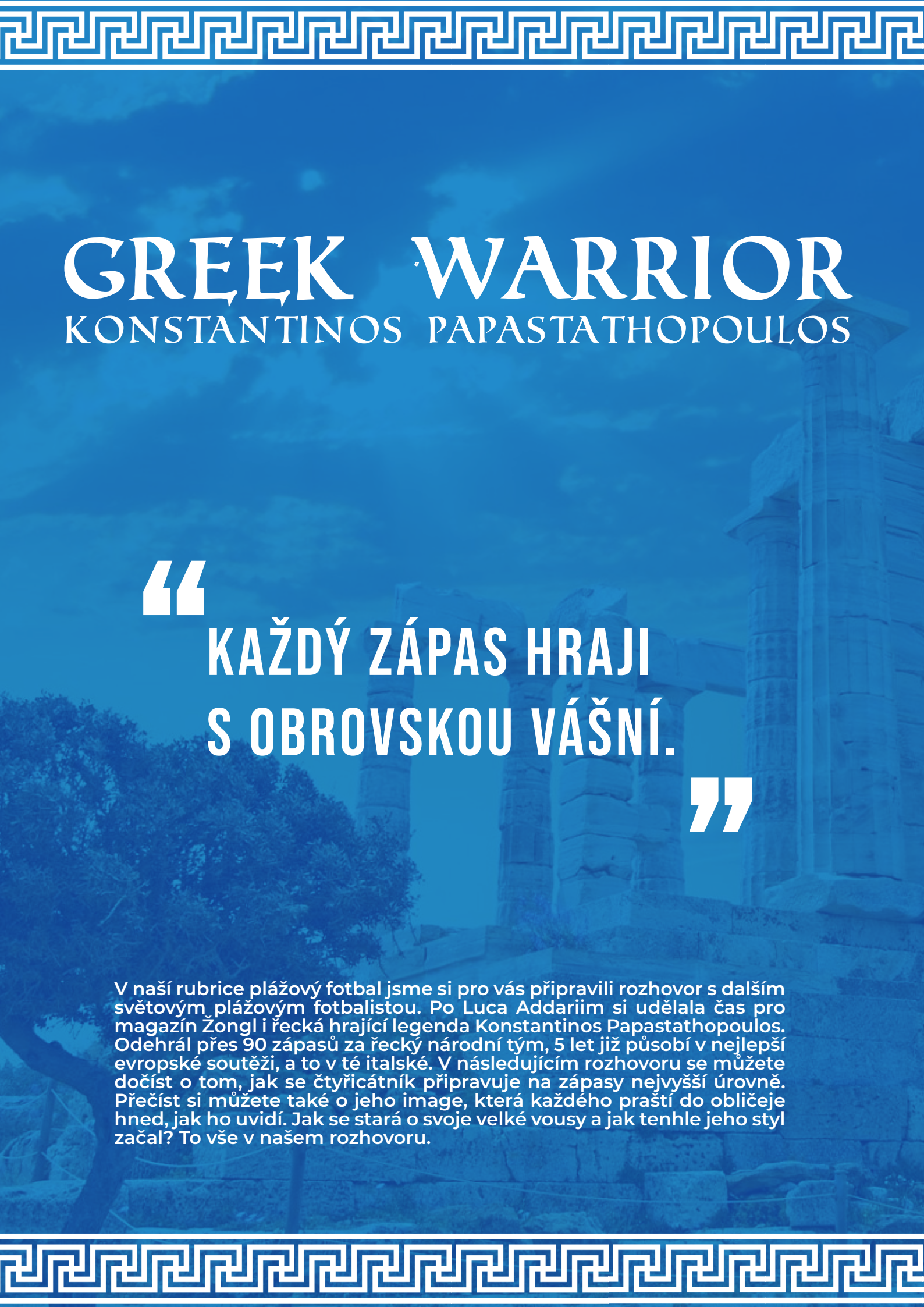

Nenávist v podání fanoušků Barcelony

Zdroj: bbc.co.uk

BEACHSOCCER

GREEK WARRIOR

KONSTANTINOS PAPASTATHOPOULOS

“

KAŽDÝ ZÁPAS HRAJÍ
S OBROVSKOU VÁŠNÍ.

”

V naší rubrice plážový fotbal jsme si pro vás připravili rozhovor s dalším světovým plážovým fotbalistou. Po Luca Addariiim si udělala čas pro magazín Žongl i řecká hrající legenda Konstantinos Papastathopoulos. Odehrál přes 90 zápasů za řecký národní tým, 5 let již působí v nejlepší evropské soutěži, a to v té italské. V následujícím rozhovoru se můžete dočíst o tom, jak se čtyřicátník připravuje na zápasy nejvyšší úrovně. Přečíst si můžete také o jeho image, která každého praští do obličeje hned, jak ho uvidí. Jak se stará o svoje velké vousy a jak tenhle jeho styl začal? To vše v našem rozhovoru.

ROZHOVOR

**ZA PÁR LET BUDETE MÍT SKVĚLÉ
ZÁKLADY PRO ÚSPĚCH.**

Každý si hned všimne tvých vousů. Jak to vše začalo?

Když jsem byl poprvé nominovaný do národního týmu Řecka v roce 2010, tak jsem si nechal narůst tyhle vousy a od té doby mi to zůstalo.

Váže se k tvým vousům nějaká zajímavá historka?

Na žádnou zajímavou ani vtipnou historku si nepamatuji. Vousy jsem si nechal narůst ze srandy, ale teď je to můj styl.

Hodně fotbalistů se před zápasem stará o svoje vlasy. Staráš se i ty před zápasem o svoje vousy?

Před každým zápasem si své vousy upravuji.

Tak pojďme k plážovému fotbalu. Jak ses k němu dostal? A jaké byly tvé začátky?

Já s plážovým fotbalem začal v sedmi letech. Od té doby jsem věděl, že tento sport miluji! Podařilo se mi dostat se na profesionální úroveň, ale tím moje práce neskončila. S první pozvánkou do reprezentace mi ještě více vzrostla motivace, pracuji na sobě ještě více. Každý zápas hraji s obrovskou vášní. Bez obětované práce nemůžete dělat nic.

V dresu italské Romagny

Zdroj: fb.com/ LegaDilettanti

Fotbal na písku je odlišný od toho na trávě. Co byl tvůj největší problém?

Je trochu jiný než normální fotbal. Já jsem začal jako malý, takže jsem se nemusel až tolik přeorientovávat na písek, ale myslím, že je to ten hlavní problém všech. Zvyknout si na nový povrch, s pravidelným tréninkem si na to ale zvykneš. Chce to stále pracovat.

Už je ti 40 let. To je pro sportovce pokročilejší věk a ty stále hraješ na té nejvyšší úrovni. Je tvoje příprava odlišná než před pár lety?

Je mi 40 let. Jsem také osobní trenér a mám mnoholeté zkušenosti, takže vím toho dost, co dělat, abych zůstal na vysoké úrovni.

Hraješ italskou ligu za Romagnu. V prvních čtyřech zápasech jste třikrát zvítězili a vše vypadalo krásně, ale od té doby jste neznamenali ani jedno vítězství. Co se stalo?

Italskou ligu hrají již 5 let. Myslím si, že italská liga je nejlepší v Evropě. Všechny

zápasy jsou nejednoznačné a těžké! Začali jsme dobře, ale v dalších zápasech jsme přestali hrát stejně. Myslím, že si to musí uvědomit každá hráč sám. Teď už v lize o nic nehrajeme a soustředíme se všichni na povinnosti v národním týmu.

My jsme český magazín, tak se tě můžeme zeptat. Jaký máš názor na český plážový fotbal?

Já si myslím, že je vidět progres. Pokračujte v této dobré práci a myslím, že za pár let budete mít skvělé základy pro úspěch. Přeji vám mnoho štěstí i v kvalifikaci na mistrovství světa.

Děkujeme. V České republice není plážový fotbal ještě tak populární jako ve světě. Co bys vzkázal našim čtenářům?

Přijďte se podívat na plážový fotbal a potom pochopíte, jak je to krásný sport. Koukat se na góly po akrobatickém zakončením je něco nádherného.

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk